

Lo og Lyvende Møde.

Fredeagen den 29de Januar Kl. 1.

Forhandlingsprotokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Jeg skal gjøre opmærksom paa, at der paa Pladserne vil findes ombeelt Endringsforslag til 2den og sidste Behandling af „Forslag til en allerunderdanigst Adresse til H. S. Majestæt Kongen.“ Jeg skal i Forbindelse hermed bemærke, at der deriblandt tilfælde vil findes optaget de to Endringsforslag, der ere stillede af Udvalget i dets Betænkning.

Den første Sag paa Dagsordenen var: Spørgsmaal om Fremme af den af Folkethingsmændene for Kjøbenhavns 8de Valgkreds (C. B. Nimestad) anmeldte Forespørgsel til Kirke- og Undervisningsministeren.

Da Ingen forlangte særlig Afstemning herover, var det vedtaget uden Afstemning, at Forespørgslen maatte nyde Freimie.

Man gik derpaa over til den næste Sag paa Dagsordenen: Valg af 7 Medlemmer til et Udvalg angaaende „Forslag til Lov om Lønninger for de ved Kjøbenhavns Universitet, den polytekniske Læreanstalt, de lærde Skoler, Sprog-Akademi, samt det Kongelige Døvstummeinstitut, Skolelærerseminarierne og det Kongelige Blindeinstitut ansatte Embeds- og Bestillingsmænd.“

Ved den foretagne Stemmegivning afgaves 62 Stemmesedler, som alle vare gyldige, og absolut Majoritet var saaledes 32. Valgte bleve: S. A. Hansen med 36, Tscherning med 36, Winther med 35 og Blixen-Finecke med 33 Stemmer. (Eckardt 30, Faber 29, Jacobsen 29, Mourier-Peterfen 29, H. H. Rahfer 29, Liebe 25 og Puggaard 25 Stemmer.)

Da saaledes kun 4 Medlemmer havde erholdt den fornødne Stemmesleerhed, foretoges et nyt, frit Valg paa 3 Medlemmer, hvorved valgtes: Faber med 45, Eckardt med 39 og Fischer med 38 af 74 gyldige Stemmer. (Jacobsen 36 og Neergaard 36 Stemmer.)

Den næste Sag paa Dagsordenen var: Første Behandling af: „Forslag til Lov om Ret til fri præstelig Virksomhed indenfor Folkekirken.“ (Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 911 ff.)

Høgsbro: Som bekjendt indfaa man dengang, da Grundloven blev given, at der maatte skee en fuldstændig Omdannelse af de kirkelige Forhold, og man indførte ikke blot almindelig Troesfrihed i Landet, men bestemte tillige, at Statskirken skulde afløses af en Folkekirke, og at dennes Forsatning skulde fastsættes ved Lov; men, som ligeledes bekjendt, er dette jo hidtil ikke skeet, idetmindste ikke i nogen væsentlig Grad. Tiden er gaaet hen med for-gjæves Forsøg paa at skabe en Kirkerepræsentation, hvorved man ad en Omvei vilde have naaet det Samme, som var foreslaaet, men blev forkastet paa den grundlovgivende Rigsforsamling, at nemlig Forsatningen ikke maatte gives, forinden Betænkning var indhentet fra et af Kongen anordnet Kirkemøde. Det eneste virkelige Skridt i Retning af en Forsatning, som hidtil er skeet, er Løsningen af Sognebaandet. Uagtet Lovudkastet herom var ledsaget af Motiver, som udtrykkelig sige, at det gjennemførte de Grundsatninger, Grundloven opstiller for de kirkelige Forholds Ordning, og at Sognebaandets Løsning var det naturlige Udgangspunkt for den bebudede nye Forsatning, er det dog saa langt fra, at man har kunnet bygge videre derpaa, at man ikke engang endnu har faaet hørtrykdet de Hindringer, som de forældede Forhold lagde i Veien for denne Lovs fulde Sværfsættelse i Livet. Dette Forslag er et lille Forsøg i denne Retning. Det vil jo nemlig let sees, at Sognebaandsløsningsloven saagodtsom slet ikke kan træde i Kraft paa saadanne Steder, hvor der er meget langt til Nabopræsten og endnu længere til en troes-